

Natalia Ginzburg eta Joseph Roth-en alde egin du apustua Igela etxeak, bigarren aldiz

► Pello Lizarralde eta Matías Múgicak egin dituzte itzulpenak orain ere

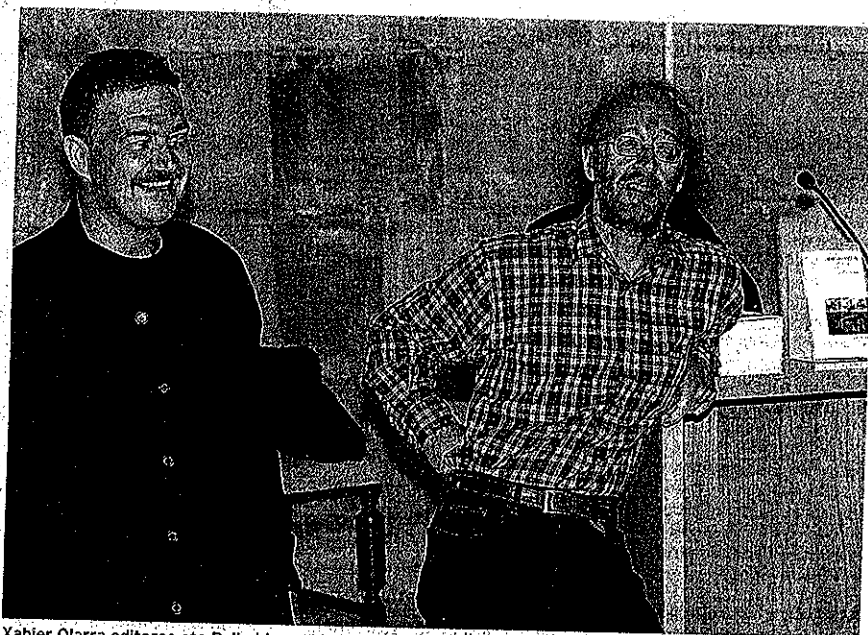
FELIX IBARGUTXI. DV. DONOSTIA

Igela argitaletxeak Natalia Ginzburg (1916-1991) eta Joseph Roth-en (1894-1939) alde egin du apustua berriz ere, orain bi urte bezala. Bataren *Arratsako ahotsak* eta bestearen *Hiltzaile baten aitorrena* plazaratu ditu, ikusita zer nolako harrera ona izan zuten 2001ean euskaratutako bi autore hauen lanek, *Hirira doan bidea* eta *Edale santuaren kondaira*-k.

Orduko itzulzaile berberak jardun dira oraingoan, eta ez dira nornahi: Pello Lizarralde Ginzburg-en testua euskaratu du, eta Matías Múgicak Roth-ena.

Oraín denbora asko ez dela *Larrepetit* nobelarekin Kritika Saria jaso duen Pello Lizarralde oso aspaldi deskubritu zuen Natalia Ginzburg; 1981ean irakurri zuen haren liburua bat lehen aldiz. «Sekulako zirrarak» eragin zituen Alfaguara etxeko liburua zekar-tzan bi narrazio haiek. Gero ita-lieraz irakurri ditu haren liburu gehienak, eta «xoratuta» gelditu.

«Ginzburgen jarraitzaileari zaila zaio ulertzea nolatan ez den aspaldidanik agertzen idazle esentzialen zerrendak egiten diren bakoitzean. Fanatikoan iru-dipenak izan litezke, baina galde egiozu jarraitzaile ez izanagatik Ginzburgen narrazioaren bat irakurria duen edonori, eta laster ohartuko zara Ginzburgek eraiki duen etxean sartzen denak ez du-

Xabier Oiarra editorea eta Pello Lizarralde itzulzailea. (POSTIGO)

Natalia Ginzburgen idaztanka inoiz baino soilagoa da oraingo lanean

la sekula ahanzten», esan zuen Lizarralde atzoko aurkezpenetan.

Itzulzailearen esanetan, «Ginzburgen ustez, gizon nahiz emakume, denok gaude bakarrik eta bi isiltsun bereizten ditu: gure buruarekin daukaguna eta beste-teengana iritsi nahi horretan aurkitzen duguna, eta hoberenean

jarrita ere isiltsunak partekatea eta hori onartzea baino ez daukagu».

Ginzburgen pertsonaiak egia-rekin omen daude obsesionatuta, zer gertatzen zaien jakin nahi omen dute eta laster konturatzen dira esaten ez denak kaltea dakarkiola.

Bestalde, idazle honen ohiko idaztanka zehatz eta lehorra, *Arratsaldeko ahotsak* honetan inoiz baino soilagoa, inoiz baino adjektibo gutxiagoa da.

Roth-en *Hiltzaile baten aitorrena gau batean kontatua*-k, berriz, Paris du gertaleku, *Edale santuaren kondaira*-k bezala. Lehenengo 1936an plazaratu zen,

bigarrena 1942an, autorea hil eta gero.

Hiltzaile-n, Golubtxik espioi errusiarrak bere hilketa bat kontatzen du, eta argi eta garbi esango du bera ez dela inolako moduz politikazalea, oso gutxi ardura diotela kontu publikoek. Hau dio pasarte batean: «Nik bizitza pribatua beste interesik ez daukat. Hortik helduko diot berrira. Esan nahi nuena da ze, behar adina pentsatzen egoten bazara, nahi-taz ondorio honetara iristen zara: Historiako gertaera handi omen diren horiek guztiak, azkenean beren protagonisten bizitza pribatuko momentu batean edo bestean izan dutela hasiera».

JAZZ | STEVE COLEMAN

MADRE AFRICA

IÑAKI ZARATA

Intérpretes: Steve Coleman (saxo alto, voz), Jonathan Finlayson (trompeta, voz), Grégoire Maret (armónica, coros), Anthony Tidd (bajo), Dafnis Prieto (bateria), Ramón García Pérez (percusión, voz), Vera Passos (baile). Fecha: 7-Mayo-2003. Lugar: Gazteszena (Donostia). Asistencia: taquilla agotada (unas 220 personas).

Es el saxofonista jazzero Steve Coleman (Chicago, 1956) un creador ciertamente libre, que bebe de los clásicos más improvisadores del género, pero los pasa por su muy particular filtro de africanismos e influencias culturales populares.

En esta nueva visita a un escenario donostiarra se presentaba con su esquema llamado Five Elements (que tampoco supone continuidad grupal porque varía cada temporada), en triple trenzado de sopladores junto a un trompeta y un armónico, ambos jóvenes y hábiles.

Coleman desarrolló con ellos sus esquemas «cíclicos», con el macizo apoyo de otro trío (bajo-batería-percusión) como sólida base rítmica. Una estilizada bailarina, que salió en tromba y se fue reconvirtiendo en acompañamiento coreográfico más discreto, añadía fuerza física y colorismo a los mensajes sonoros. El laberíntico vuelo libre de Steve y sus Elementos se hizo y deshizo durante dos horas largas cual enjambre u ovillo sónicos, permitiendo al oyente entrar, salir y hasta aburrirse en un juego mayormente melódico y algunas disonancias, siempre con los pies y el alma en la raíz africana.

Transakzio Denbora: The Timing of Transaction

Cumbre en Donostia - San Sebastián

Acto público

(Performances, charlas y lecturas)

Viernes, 9 de mayo, a las 18:30

Arteleku

organiza:

arteleku

Comunidad Foral de Navarra

consanni

